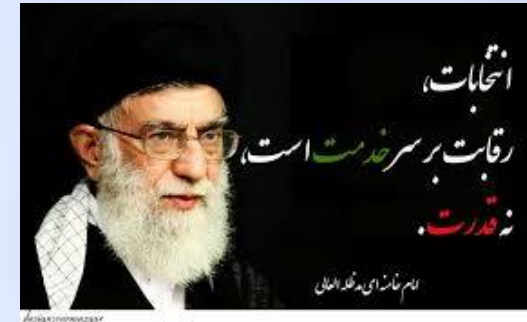

راه اینجاست...

اولین شرط تقواست

هر کس که به این نظام معتقد و پایبند است، می تواند وارد میدان انتخابات شود. کسانی که این نظام و قانون اساسی را قبول ندارند، آمدنشان به مجلس خطاست و خودشان هم بایستی بدانند که از نظر این ملت آمدن آن ها به مجلس خطاست. معلوم است کسانی که این قانون اساسی و این ملت و کارها و شعارها و راه و اهدافش را قبول ندارند، نباید به مجلس بیایند؛ اما آن کسانی که نظام، اسلام، قانون اساسی و امام را قبول دارند، باید به میدان رقابت بیایند؛ منتها رقابت سالم و نه رقابت لجوجانه و عنادآمیز. این جناح ها و خطوط و احزاب هم از نظر

بنده اعتباری ندارند. بعضی خودشان که کشمکش می کنند هیچ، سعی می کنند که رهبری و دستگاه های نظام را هم وانمود کنند که در دعوای جناحی و خطی این ها واردند! این مطلب درست نیست. بنده حزب و شخصیت نمی شناسم؛ بنده این را می شناسم که کسی که می آید به مجلس، باید با تقوا باشد. اولین شرط تقواست: «اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتْقَاكُمْ». دیگر این که باید طرفدار محرومین باشد؛ بداند که در کشور محرومیت هست و سعی و همت او باشد که رفع محرومیت کند. باید ضد فساد هم باشد و با فساد مالی و اقتصادی به شدت و به جد، از بُن دندان و نه به لفظ، مخالف باشد، تا با فساد مبارزه کند. البته توانمند، با اخلاص و عالم هم باشد. صلاحیت بر اساس این مسائل است. ۱۳۸۲/۱۰/۱۸

نماینده شایسته:

شجاع ترین، مؤمن ترین و انقلابی ترین

آن کسی که به عنوان وکیل این ملت انقلابی و مؤمن و شجاع به مجلس می رود، باید انقلابی و مؤمن و شجاع باشد. اگر نگوئیم شجاع ترین و مؤمن ترین و انقلابی ترین؛ لاقلاً در سطح این توده ی عظیم مردم که این گونه از خود درخشش نشان می دهند، باشد.

آن کسی که اسلام را نمی پسندد و مقررات اسلامی را قبول نمی کند و برای خاطر دل بیگانگان و خوشامد دیگران، به انقلاب و ارزشهای انقلابی اهانت می کند و یا به خاطر ترس از

دیگران، به جای این که به ملت گرایش نشان دهد، به دشمن گرایش نشان می دهد و آن کسی که تقوای لازم را ندارد و اهل معنویات نیست و اهل دنیاست و فقط برای نام و نشان و استفاده ی شخصی، این مسؤولیت را می خواهد، او لایق و شایسته ی این کار نیست.

دنبال آدم های مؤمن و شجاع و انقلابی و کسانی که بتوانند قدرت این ملت را - که در سایه ی ارزشهای انقلابی است - حفظ کنند، باشید. کسانی که وقتی قوانینی می گذارند و موضعی می گیرند و نطقی می کنند، همه در این جهت باشد. این طور آدمی، شایسته ی آن است که به عنوان وکیل این ملت، به مجلس شورای اسلامی برود؛ آن کسی که بفهمد امام چه می گفت، چه می خواست و چرا می خروشد. وکیل آینده ی مجلس، باید دنبال راه امام و در خط او باشد. ۱۳۷۴/۱۲/۰۱

نماینده باید وجدان سیاسی داشته باشد
نماینده باید احساس دلسوزی و وجدان سیاسی

داشته باشد. علاوه بر همه ی این ها - و شاید بتوانم عرض کنم مهم تر از همه ی این ها - این است که متدین باشد. نماینده ی متدین است که برای مردم کار می کند. نیتش را خدا می کند؛ مردم فهمیدند، فهمیدند؛ نفهمیدند، نفهمیدند. آن کس که بخواهد کار نکرده ای را به رخ مردم بکشد، متدین نیست. نماینده ای که متدین است، برای مردم کار می کند، جان می کند، نفس می زند، در تنظیم قوانین، در حفظ اکثریت مجلس و کمیسیون ها و برای حضور در کمیسیون ها تلاش می کند. کسی فهمید، فهمید؛ نفهمید، نفهمید. اهمیت نمی دهد. می خواهد کار کند. این، فایده ی تدین نماینده است؛ نماینده ی متدین و معتقد به انقلاب، معتقد و پایبند به اصول انقلاب. ۱۳۷۱/۰۱/۰۷

تملق گوی استکبار مجلس را خراب می کند

اگر نماینده ای بی علاقه به انقلاب و کشور و بی اعتقاد به قانون اساسی به مجلس راه پیدا کند که مصالح این کشور برایش مهم نباشد؛ دشمنیهای استکبار جهانی را نفهمد، دلش بخواهد که از استکبار جهانی تملق بگوید و در روزنامه ها و مجلات وابسته به صهیونیست ها اسمش را درشت بنویسند و بگویند فلانی با سیاست نظام جمهوری اسلامی مخالفت کرد؛ چنین نماینده ای مجلس را خراب می کند، ملت را خراب می کند، کشور را هم خراب می کند؛ پس به درد نمی خورد. اگر نماینده ای بر سر کار آید که قبل از ورود به مجلس، خود را وامدار دیگران کرده و مجبور باشد در مجلس وام آن ها را ادا کند؛ نانهایی به قرض گرفته باشد و بخواهد به مجلس که رفت، قرض خود را ادا کند؛ به درد نمی خورد. اگر نماینده ای به مجلس برود که از مسائل کشور درک لازم را نداشته باشد؛ فاقد هوشمندی، آگاهی، سواد و معرفت لازم باشد، به درد نمی خورد. نمایندگی کار مهمی است. ۱۳۷۴/۱۱/۲۰

معاونت پژوهش مدرسه علمیه فاطمیه سلام الله علیها شهر کرد